

DEBRECZENI ELLENŐR

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben házhoz hordva
vagy vidékre postán
küldve!

Félféve 10 ft — kr
Félévre 5 ft —
Negyedévre 2 ft 50
Egy hóra 1 ft —

Hirdetési díj:

Öt-hasábos patisor egy.
szeli beiktatásért 5 kr. —
Bélyegdíj minden hirdeté-
sért külön 30 kr. — Nyilt-
tér 4 hasábos patisorért
20 kr.

Szerkesztőség
és
kiadó hivatal
Piacz. Simonffy-ház a vá-
rosházával szemben.

Idő utólagosok a lap szel-
lemi részét illető minden
közlemény, valamint az
előfizetési pénzek, a ki-
adás körüli panaszok és a
hirdetmények. Bérmentet-
ten levelek csak ismert
kezektől fogadtatnak el.

X. évfolyam. 1883.

Debreczen. Szerda, márcz. 21.

57. szám.

Csángók Debreczenben.

(—) Hosszu évtizedek viszontagsága vonult már el felettünk, mióta csángó testvéreink elszakadtak tőlünk, s mióta sohajtozva gondolnak az édes hazára, mióta nekik is, mint a nagy bujdosónak „Zágony felé mutat egy halovány csillag”.

Hiszen a magyarnak csak egy hazája van! Sodorhaja őt az élet vihara bármely világrészbe, mosolygóját reá a szerencse napja bármely kaczéran, kecsgetetheti a remény tündér ország minden javaival — szívén ott ragódik egy lassan ölé fereg; lekén ott borong a néma bánat egy sötét árnyéka, melytől megmenekülni nem képes, mely elől hiába futna, hiába dobna magát a foledés karjaiba, gyönyörök, élvezetek öntözébe, — nem menekszik meg, a houvagyat elfeledni nem lehet.

Régen epokednek elszakadt véreink régi hazájok után; az apa megtanította gyermekét arra, hogy ott a kéklő bereczenen túl van egy ország, hol testvérek — szerető testvérek laknak; van egy ország, mely hajdan nekik is édes otthonuk volt s mely egykor ismét az fog lenni.

S a csángó ezzel a reménységgel kelt, ezzel fektűt. Ezzel tengette sívár életét s ezt hagyta örökségül gyermekeire.

S ime a megváltó elérkezett hozzájuk. A szép álom megvalósulásnak indult. Már látszik — feltűnik előttük őseink turul madara, mely megen előttük új hazát keresvén.

Mint a szent hajdankorban, az ur választott népét bujdosásuk közben vezette a tüzoszlop, úgy vezet most őket is a lángoló honszeret.

Bár jönnének mindaján, kiket sorsuk elszakított tőlünk, de hát egyszerre nem lehet hozni őket, csak csoportonként, s midőn egy-egy szállítmányt elhelyeztünk, midőn azok megéltetését biztosítottuk, csak akkor hozhatunk megint többeket.

Csak hogy egyszer megkezdődött a bazelepités nagy munkája — Isten segítségével

mejd sikerül már, a mi után oly sokáig hiába vártak. —

Az első szállítmány a husvéti ünnepek után fog jönni, és pedig városunkon keresztül. Az időt, hogy mikor jönnek, előre pontosan meghatározni nem lehet. Nem késünk azonban tudatni jó előre, hogy minél többen mondassunk nekik egy szíves „isten hozottat!”

És ha Boszniából hazakerült fiúinkat a nemes város annak idején megvendégelte, bizonyára nem fogja ezen alkalmat sem elszalasztani s vendégszeretőleg fogadja majd hosszú vándorlásból, siralmas bujdosásból haza érkező testvéreinket is. Hadd tanulják meg jó eleve, hogy itt csakugyan édes hazára, csakugyan édes testvérekre lelnek.

Örömmel nézünk a találkozásra; örömmel várjuk a napot, melyen szívünk egész melegével kiálthatjuk érkező testvéreink elé: „isten hozottat!”

Öntudatlanul.

(T.) A reformátusok, kik a katolikusoknál nem tartották rosszabb hazafiaknak magukat, sőt nem egyszer szerepeltek nemzetünk megmentői gyanánt, aligha meg fogják köszönni a szélsőbali képviselőknek, hogy a legutóbbi vita alkalmával, a hazafiság tekintetéből a reformátusokat minden tőlük telhető módon a katolikusok mögé kivánták szorítani. Mert csak méltóztassanak elolvasni az országban megjelenő lapokat, vajjon mit írnak ezek most is? Hogy a két szélsőbali lapot kivéve, vagy háromszáz, nem megrójjá-e azon szélsők magatartását, kik a magyar állam ellen, az ellenséges érzületű nemzetiségekkel foglaltak állást, de hogy vajjon merre-e maga az a két szélső lap is, az ő elrugaszkodott Meczénásainak pártját fogni? Avagy ha fogta, nem meglátszott-e rajta az a zürzavar, hogy maga sem tudta mit írjon? Így van az, mikor valaki minden

áron opponálni akar. A dalmát lázadás idejében is azt vette észre magáról a szélsőbali, hogy egyszer csak ellenségeink sorai közt küzdött ellenünk s hogy ezért a Ljubibraticsoknál talált elismerést; valamint hogy ezt vette észre most is. Sőt plane oly helyzetbe sodorta magát, hogy azon gyanu ellen, mintha a nemzetiségekkel egy követ futna, védekeznie kellett. Egy párbeszéd csakis azért tartatott a nemzetiségek ellen, mert arra a szélsőbálnak öngazolása miatt vala szüksége, nehogy azt mondhasa valaki: ime ti a nemzetiségeknek vagytok szövetségesei! — Mintha pedig azzal, hogy a nemzetiségeknek neki mentek, megváltoztathatták volna azt a tényt, hogy csakugyan a nemzetiségek sorai közt harcoltak.

Ugyan ki gyanusította a szélsőbalt azzal valaha, hogy a nemzetiségekkel szerződés szerű szövetségre lépett? vagy hogy egyéttérve, előre megbeszélve, öntudatosan nyujtanak amazoknak segédkeztet a magyar állam egysége ellen? Ki állította ezt valaha? Még eddig minden állítás csak odáig ment: hogy a szélsőbali magyar állam ellenségeinek malmára hajítja a vizet, s öntudatlanul a magyar állam ellenségeivel szövetekezik, amennyiben azok sorai közt harcol. Még ennél többet nem állított senki, ezen állítás ellen pedig hiába védekezik a szélsőbali. Hiába tart dikezőkát a szászok, oláhok és szerbek ellen, sőt a szélsőbali visszás álláspontját az világítja meg legjobban, hogy amit magának megenged, azt a nemzetiségekben megrójjá, mintha pedig az a nemzetiség, mely nem csak felekezete, de nemzetisége mellett is küzd, amennyiben hogy az ő felfogása szerint nemzetiségét veszélyeztetve látja, nem jogosabb téren áll-e mint az a

szélsőbali képviselő, ki megcsökönösödött pártszempontból saját nemzetisége ellen küzd, az idegen nemzetiségek közt foglalván állást a magyar ellen.

És ez tény. Ez a dolog az ország szeme előtt folyt le, s az ironiának és gunynak azon nyilai, melyeket a szélsőbali képviselők saját igazolásuk miatt a nemzetiségekre hullatni kénytelenek voltak, százsor inkább találabbak lettek volna, ha amazok részéről alkalmaztattak volna a szélsőbali. Ha egy Zay Adolf vagy egy Polyt Mihály fel áll és azt mondja: Ha mi azt cselekedjük a mit ti, hát mi hazafiatlanságot követünk el? Hiszen ti vagytok, kik a legkülönb hazafiaknak tartjátok magatokat, hát bűn az reánk nézve ha a ti példátokat követjük? Ti ezért feljogosítva érzitek magatokat a támadásra, mert azt mondjuk hogy a mi soraink közt harcoltok? És vajjon nem igaz-e? Mert hát ugyan mondhatja-e azt valaki hogy mi harcolunk a ti sorsaitok közt? Soha! Egy Zay Adolf mindig büszkén mondhatja el magáról veletek szemben, hogy ő saját nemzetisége ellen nem harcolt és nem fog harcolni soha!

Csak ezt kellett volna mondani Zay Adolfnak akkor, mikor őt a szélsőbali oly kiméletlenül megtámadta, s nem csak a magyar, de egész Európa közvéleménye előtt porba tiporja azt a pártot, mely a hazafiatlanság bélyegét mindenkinék homlokára akarja sütni, a hazafiság koszoruját pedig egyedül saját halántékai fölé akarja seprni, és pedig a legdühösebb önzéssel, nehogy másoknak is jusson belőle. Pedig nem csak egyszer ki sült már, és nem csak egyszer ki fog még sülni, hogy nem csak a szélsőbali katonáknak, de maguknak a vezéreknak

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A HOGY EL VOLT VÉGEZVE.

ELBESZÉLÉS.
Vértesi Arnoldtól.

A nap már lement, de még egészen világos volt, mint a hogy szokott lenni a bosszu nyári estéken. A tanyán lecsöndesedett már minden. Csak a faragó béres motozott még valamit a szekerek körül s egy legény iacselkedett a kut kávjánál egy vihögő loánnyal. A család házból egy béresné lassu, mormoló dano lása halatszott, a mint szopós gyerekeit altatja. Semmi más hang nem zavarta a békák egyhangu, melancholikus kurtyolását. Egy nagy lompos eb lustán végig ment a tanya udvarán s leveveredett az ispanház előtt egy fiatal ember lábaihoz.

A fiatal ember maga is, egy ócska szűrt terítve maga alá, faradtan heverészet a földön, mintha a sok munka s a rekkénő hőség elnyomta volna. Sokáig tartotta lehuynva pilláit, aztán szórakozottan körüljártatta szemeit a gazdasági épületeken, az akácfaokon, melyek a a tanyát körülvettek; egy darabig a kutgáson állt meg a pillantása, mely mellől a dövajkodó legény s a vihögő parasztiány már eltűntek, aztán hallgatózott, nem hallja-e valami közleledő kocsi robaját, végre megint lankadtan hanyta le pilláit s csak akkor emelte föl, a mint leptekezt hallott egészen közel.

— Édes anyám! — kiáltott föl, egészen elesodálkozva s hangjába némi keserűség vegyült. — Hát gyalog jött anyám? — Miért ne jöttem volna, édes fiam? — szót az öreg asszony, szeliden mosolyogva. — Hiszen nincs messze a falutól ideoig. Mi az nekem? Egy fertályóra, vagy no hát legyen félóra. Megbírom én még azt. — Mindegy, azért mégis befogatbattak volna, — viszonzá az ifju s hangján ismét az a keserűség rezgett. — Ej no, hiszen csak nem fogod azért mindjárt úgy összerángolni a homlokodat! —

igyekezett megnyugtalni fiát az öreg asszony.

— Az a kis séta még jól esett, mondhatom neked. Na bizony, mintha én már olyan vén volnék, hogy ez a kis út is kifarasztana. Ohó! jó lábamim vannak még nekem. Aztán bizonyosan be is fogattak volna, ha én nem mondtam volna, hogy gyalog akarok jönni.

A fiatal ember nem felelt, megcsökölta anyja ráncos kezét s bekísérte őt a házba.

— Maradj te csak kűn, — toltá vissza az öreg asszony, — ott kűn most hűvösebb van. Én majd addig a vacsora után nézek.

— Miattam ne fáradjon édes anyám, — szót az ifju, — én már ettem és igazán nem bírák vacsorálni.

— Ej mit? Majd megjön az étvagyad! — vélte az öreg asszony.

S fiának semmi beszéde vissza nem tartlatta, hogy ki ne menjen a konyhába, hol a szolgáló arról is felvilágosította, hogy az ifju bizony még egy harapást sem evett, mióta hazajött s meghagyta, hogy ne is készítsenek semmit a számára.

— No lám, hogy akar engem elámitani! — gondolta magában az öreg asszony.

S nagy serényen hozzá látott mindjárt a vacsora készítéséhez, olyan fűrgén, mintha versenyezni akarna a Panni loánnyal, a kit tréfasan gyorsabb mozgásra nógatótt, mert bizony nem kap völegényt, na ilyen lassu lesz. Lassanként azonban mindinkább tűnedszett jókedve s tisztos, nyajás arczara mindinkább komorabb arányk húzódot.

— Annak a fiúnak valami baja van, — gondolta magában. — Nem lehet máskép.

Csak tudta volna, hogy mi baja? De már tegnap is hisba kérdezősködött. Ma megint úgy járt.

Nemsokára az asztalon állt a párolgó paprikás csirke; az anya biztatta is eleget a fiát, de biz az csak a'ig kóstolta meg.

— Nincs étvagyam, édes anyám, — mentegette magát.

De miért nincs? Hej, arra a kérdésre kellett volna megfelelni. A fiatal gazdatiszt ötlöt hatolt: nincs neki semmi baja. Mi baja volna?

Nevetni is próbált; mintha nagyon mulatságosnak tartaná anyja biabavaló aggodását.

Huam az öreg asszony nem engedett. Az ő szeméit nem lehet megcsalni. Észrevette ő már azt egy idő óta, csak hogy nem szolt mindjárt; de tovább már nem bírja elviselni a lekén, hogy az ő szeretett fiát így busulni látja.

— Szólj hát, Sándor, mond meg hát, édes fiam, mi bajod?

A fiu egyre csak azt hajtotta, hogy semmi baja.

Az anya sohajtva elhallgatott. Ugy ütök ott egymással szemköt nemán.

De a fiura úgy látszott, nyemasztóan hat ez a némaság; nyugtalanul húzogatta körül ujjait pohara szélén egy darabig, néhányszor sürűn egymásután ajkaihoz emete a poharat, de sohasem ivott egy kortyall többet, aztán megint a kés élit próbálgatta s villáját rakogatta majd idebb, majd odább. Végre megtörte a csöndet.

— Ej, édesanyám nem is beszélés, hogy mit csinálnak az udvarban?

Az öreg asszony szeméi sajátságos szomorú, fűrkésző pillantással fűgtek egy darabig fián, aztán sohajtva szolt:

— Hát mit csinálnának, fiam? Készűlnek a lakadalomra.

Nem tudta, hogy folytassa e; de mégis csak folytatta. Elmoudta, hogy mennyit vártak ma. Ő maga egész nap csak a betűket himzette a zsebkendőkébe.

— Ha te látnád, hogy mennyi febréne-műt hoztak Budapestről! — folytató, lassanként egészen bele melegedve a sok nagyszerű holmi elbeszélésébe, a miben ma és már két hét óta szeméi gyönyörködnek. — Az osztán a pompás Stafirung! Az a nagyságos asszony mindent megmutatót ma nekem: „Nézzé csak Horvátné,” — mondta, — „azt hiszem, hogy a leányom csak meg lehet elégedve.”

A fiatal ember idegesen igazgatta kése hegyével a sórtartóban a söt.

— Hiszi, édes anyám, hogy boldog lesz...?

— Lilla kisasszony?

Az öreg asszony szeméi ismét ama saját-ságos szomorú és fűrkésző pillantással vizsgálták fia arczát. — Miért ne lenne boldog? Nem erőltette senki.

— Igaz, — sohajtott az ifju.

A kés reszketett kezében, a mint letette az asztalra. Idáig igyekezett nyugalmát megőrizni, de úgy látszott, mintha pillanatrol-pillanatra nagyobb megeröltetésébe kerülne az.

— Beszéljünk egyébről, anyám, — szolt tompan, szeméit nem emelve föl tányérjáról.

Anyja megdöbbenve tekintett reá. Egy sejtelen, a mire eddig gondolni sem mert, villant át az öreg asszony fején. Egyszerre megnyitak szeméi.

(Folyt. köv.)

József napja.

Humoreszk. —
Irtá: Szirmay Lajos.

József napja! Lehetetlen elmúlni engednem ezt a napot, anélkül, hogy el ne mondánám egy József napnak a történetét. Minden évben eszembe jut, de most már elmondom másnak is, miután megírtém. Remélem, kedves olvasóm nem fogják rossz néven venni.

Ott laktunk a nyirfa-utca egyik emeletes házában. Hosszu mogorva kinézésű épület, mely épen nem látszik mutatni, milyen vig élet uralkodik benne. Pedig az csakugyan vig élet volt! Minden évben tartottunk egy-két ugynevezett kosztos embert, és ahol gondtalan ifja emberek vannak, ott dehogy is szabad a vig életnek biányoznia.

Én még kis gyerek voltam, mikor Barna Andor is náunk lakott. Derék ifju volt, meglehetősen nagy területnek könyvvivője és a leghatósb szobában lakott egészen egyedül. Anyám szigoruan megiltotta a belépést nekem is, Gizikének is; hogy szavát nem igen fogadtuk meg, azt mondanom felesleges.

— Jösz bujósdit játszaui, Gizi?

8 és 1/2 nyilas föld.
Sz. Mihály naptól
dó, értekezhetni a
ajdonossal.
Debreczen.
Darabos-utca 1065 sz. n.

UDAPESTI
Ásvány
YÉSZETI
GYÁB

Orfa utca 35 szám,
ajánl:

Rovar por!
a poloskákat, balhákat, stá.
rnsly rovart, egy csomag
utánvét mellett.

Fényesítő-pá-za!
10 elegáns pléhdobozban
mellett.

ny és egérmérég!
s biztosan ható szer ezek tel.
hához, egy doboz 50 kr.

5 tisztító por!
10 csomag csinos kiállítás.
árvét mellett.

5 bécsi méz!
elzárva 50 kr utánvét

leengedésben részeseinek!
árjegyzékek összes ké-

ncse felhívás
és gazdag számára

K. LOTTERIÁN BIZTOS

uben lakó Orlice R. tanár
író. 1883. évi legújabb
y lajstroma által, mely min-
és bémentre azonnal meg-
kűdtek.

Több szerencsés Ternisták
Magyarországból.

szertárában,

ára 2 frt 20 kr, kisebb
frt 50 kr.

Aken Dr. Romer-hau-
k egyedüli készítője dr. Geisz

ecsét-tisztító.

u szer, melylyel néhány perc
zsír, olaj, szurok, fagygyu
dós, olajos festék, hajkémó
bármily kelmében, a ruhában
hárszonyban, keztyűkben, bu-
pitokban, acélmetszetekben
si lehet tisztítani. Ara egy

Beleznay Árpád

leni tinkturája,

smert szerek közt a legjobb-
bbnak bizonyult be, s biztos
tvány által meg van pró-
nt.

PSIN-BOR

ország és az osztrák taro-
nézve egyedül csak

ef gyógyszerész ur

y-utca 12 sz. bizott meg-

an, melynek készítményem
banem az egész európai orvosi
legzet bizonyítja azon küño-
lylyel ezen az emésztőre
gyógyszert készítetem.

it e gyógyszer tulajdonosi
rópai saájában közlötökre
legnagyobb tekintélyű or-
sikerét bizonyítja. Ara
kik észert, hozatni óhaj-
TÖRÖK JÓZSEF gyógy-
rához fordulni, hol is min-
jó minőségben és ugyanazon
saját pecsétemmel ellátott

Ára 2 frt. 50 kr.

LT. gyógyszerészek Párisban.

sincs helyes fogalmuk a hazafiságról, mert ha volna, ily fellépésel, mint a közéleti tanács törvényjavaslat tárgyalásánál is tették, nem kompromittálnák magukat.

Országgyűlés.

Budapest márcz. 20.

Az országgyűlés mindkét háza ma ülést tartott. A képviselőház a déli 12 órakor Péczy Tamás elnöke alatt tartott ülésében bemutattatott Győr megye két felterjesztése az állami ellenőrzésnek a tanügy terén való szigorítása és a csángók visszatelepítése tárgyában. Ezután harmadszori felolvasásban végleg elfogadtatott az állami biztosítást igénybe vevő csekély jövedelmű vasutakról szóló törvényjavaslat. Az elnök felhatalmaztatott, hogy az időközben esetleg megtrüfendő képviselői állások betöltése végett a szükséges intézkedéseket megtegye. Végül az elnök a ház tagjainak boldog ünnepeket kívánt, mire az ülés d. u. fél 1 órakor véget ért.

A főrendiház d. u. 1 órakor Szögyény-Marich László elnöke alatt tartott ülésében Fenyvessy Ferenc, a képviselőház jegyzője a nyújtotta a képviselőház üzenetét az uszatorvényjavaslatra vonatkozólag tett főrendiházi módosítványok tárgyában, továbbá az állami biztosítást igénybe vevő csekély jövedelmű vasutakról szóló törvényjavaslatot és a helygymnasiumok elterjesztését az élethossziglan kinevezett alkalmazást nem nyert megyei közbiztonsági volt közegek végkielégítése iránt tett intézkedésekről. — Mind a három tárgy a harmadik bizottsághoz utasított. Ezzel az ülés délután 1/2 órakor véget ért.

Az európai béke.

A berlini „Nord. Allg. Ztg.” írja: Mancini beható fejtegetései, melyekben az olasz parlamentben Olaszország külügyi politikáját részletesen, különösen Németországban és Ausztriában fogadtattak kedvezően. Mancini teljes joggal mondhatta, hogy az, aki állítja, hogy Olaszország Bécsben és Berlinben viszályt okozott, az országot és a kormányt gárgalmazza. Tekintélyes bécsi hírlapok nyilatkozatai minden kétséget kizárólag bizonyítják, hogy Mancini beszéde, melyet az általános béke érdekében tartott, Ausztriában és Németország mérvadó politikai körökben élénk helyesléssel találkozott.

Ugyanez áll Németországra nézve is, hol minden államférfi és politikus, ki a helyzettel számolni tud, örömmel és megelégedéssel üdvözlöli a jó viszonyt Németország, Ausztria-Magyarország és Olaszország között, mint újabb huzatható biztosítékát az európai béke fontosságának, melynek ápolása Németország külügyi politikájának főfeladatja. Ezt mondhatni egyedüli soha szem elől nem tévesztendő célját képezte évek hosszú során át. A német kormány ellen erre vonatkozólag emelt valamennyi gyanúsítás és mindazon irányzatok törekvése, melylyel Németország kívánó békés politikáját kétségbe akarták vonni, végre is kudarcot vallott, mert minden kérdés fölmerülés-kor, mely Európában 12 év óta mozgalmat keltett, Németország sohasem szűnt meg a békés viszonyok az európai államok között való fenntartása érdekében minden kétséget kizáró módon felzárkózni.

— Megyek, megyék! — kiáltá kis hűgom és szemét kis kacsoival elföldt, mi felszólítás volt, hogy már most csak bujjam el.
De hová? Már minden hely ismerős volt. Valami új zugot kerestem. Találtam is. Halkan lábujhegyem loptoztam Barna ur szobájába és ekként ottam a „szabad” szót.
Hugocskám keresni kezdett. Bejárt minden szobát, de az utolsóra egyedül már mégse mer bejönni. Én pedig, hogy még biztosabb legyek, még jobban el akartam bujni. Körülnéztem. A ruhaszekrény éppen nyitva volt. Ezenél alkalmasabb helyet már csakugyan nem találtam volna. El is helyezkedtem a meleg ruhadarabok közt és most már biztos voltam, hogy fel nem fedeztetem.
Körülbelül tíz percet töltöttem a ruhaszekrényben, és Giza még se jött. Már bizonyára felhagyott a kereséssel, gondolám, és éppen ki akartam lépni, midőn külről erős férfileptek zaja hallatszott.
— Istenem ez Barna ur, — rebegém, és önkénytelenül visszaléptem a szekrénybe, az ajtó oly erősen behúzván magam után, hogy alig hatott hozzám egy kis levegő és megfúlástól kezdtem felülni.
Csakugyan Barna ur volt, még két társa kíséretében.
— No itt hát megállapíthatjuk a végtervet! — hallám Barna ur hangját.
— Melyikükben sem sokból áll! — volt a válasz.
— Tehát a határidő fél négy óra hajnalban! Akkor még a szék a főnök ur, a szolgát megnyertem tervüknek, — zajlanul bejuthatunk...
Összeborzadtam. Mit terveznek ezek? Talán betörés, vagy éppen gyilkosság! Istenem, hat mi rablogást tartunk házuunkban! Veritékességek gyöngyözték alá homlokomon, kiáltani akartam, de a szó torkomon akadt és megfúlással fenyegetett.
— De hátha tervük kiderül? — hallám ujra.
— Óh, az csunya felsülés volna! De hiszen mindent olyan ügyesen rendeztünk el, hogy

Késő ébredés.

— Fenyéri Mór 100 aranyat nyert drámája. —

A Telek pályázat eredményét tegnapi hírdették ki az akadémián. A jelentést Csiky Gérgely írta és olvasta fel. A bíráló bizottság összesen 21 darab felett mondott ítéletet, s a jutalmat egyhangulag mint aránylag legjobbnak a „Késő ébredés” című drámának ítélte oda.

A „Késő ébredés”, koncepciójában, néhány alak rajzában s egyes jeleneteiben tehetséget árul el. Egy eszményi lelkű, nemesebb törekvéstől küzdő festi az élet rideg realizmusával szemben. Laura, Maklári ékműves leánya, meghasonlása jó önző, durva, közönséges lelkű szüleiével, kihal szívéből a gyermeki szeretet; egy ifjú költőben és journalistában, Borsainak, eszményképét veli föltalálni; de mert atyja a legdurvább módon ellenzi szerelmét, véglegesen szakít vele, elhagyja házat és nevével lesz Borsainak. De csakhamar kiábrándul belőle. Megismeri, hogy nem az az eszmény, kit elképzeltek szemé latott benne, hanem köznap, prózai, sőt haszontalan ember. Hivatalát korhelyisége miatt elveszti, lapszerkesztő lesz, még pedig a legrosszabb fajtából, ugynevezett revolver-journalista. Neje iránt ideges, szeszélyes, durva; csak akkor becsüli meg, ha szivgörségeiben apolására van szüksége. Sőt többre is megy, fel akarja használni neje szépségét, hogy általa jusson vagyhozó, álláshoz; arra kényszeríti, hogy fogadja el a gazdag Eszéki ékszerész udvarlását, aki Laurába még leánykorában szerelmes volt és rokona azon lap tulajdonosának, melynél Borsai most dolgozik. Nem lehet tisztán megérteni, vajjon Borsai csak ártatlan kaczerkódást kíván-e, vagy azt sem bánta, ha neje beestelenné lenne? Így is, úgy is elég ajas, hogy teljesen elveszítse neje szerelmét, mely most egészen Haraszi felé fordul, ki már az előtt, még mint leányt is szerette őt, de nem akart utábra lépni barátjának Borsainak. Az ő barátsága mindig hű és igaz volt e haszontalan ember iránt, segítette versei kiadásában s most is állást akar számára szerezni. Laura azt hallja Lenekétől, Haraszi hűgától, hogy bátyja házasságot készült. Ez ugyan csak ábr, de Laura most öntudatára jó szerelmének, s a családja miatti keserűség egy elvadi lelkét, hogy csaknem odadobja magát Eszéki karjaiba, feltűnő módon udvaroltat vele magának s egész a botrányig akarja vinni a dolgot, hogy így boszut aljon térjen, s mellesleg a másikon is, kiben megalódott szerelme. Végül egy mulatság alkalmával Haraszi kérdőre vonja Laurát, szemére hányja feltűnő viselkedését, a világ pletykáit. Ekkor aztán kiderül a félreér és Laura megtudja, hogy Haraszi nem akar házasságot, hanem belé szerelmese, Laura is eláruja szerelmét és boldog elragadtatással borulnak egymás keblére. De most — mint már a drámákban szokás — éppen a legrosszabb pillanatban boppenn a fény s a dolognak természetesen összeesdődés és párbaj a vége. Laura reményli, hogy Haraszi győzni fog s aztán nőül veszi őt. Ekkor jön a szörnyű és végső kiábrándulás. Mialatt az elleneségek felek a párbajra tároznak s Laura remény és kétségbeesés között várja a diadal végét, egymás után hozzájönnek Haraszi hűga majd anyja; mindketten hidegen bannak vele, szemére hányják vi-etelét, a botrányt, melyet e dődézt, s az anya kerekén kijelenti, hogy ha fia győzni is talán, soha sem engedné meg, hogy őt nőül vegye, soha sem fogadná családjába. Laura kétségbeesésében megmér-

szörnyű büntett megakadályozására. Csodálatos, de én egy pillanatig sem haboztam, hanem futottam egyenesen Rozina néni szobájába.
Ah pardon! Hiszen kedves olvasóm talán nem is tudja, hogy nekem volt egy Rozina néni is. Csak volt. De már látom hogy kíváncsiak arra, milyen volt. Jól van hát, elmondom.
Mikor ez a rémeset foglalkoztatta az én kedélyemet, akkoriban Eufrozina néni éppen kétézer annyi éves lehetett, mint amennyi volt a fogaik száma. Nehogy a történetirők szememre vessenek valamit, megjegyzem, hogy ekkor már hiányzott a fogaik egy harmada, pedig sohasem harapott savanyu almába. Legfőbb szórakozása volt a férjkeresés, mert dacára a négy X-nek, Rozina néni még mindig olyan kapátatlan kukori... bosszat... letéptelen rózsaszál volt. Ez különben sohasem a nők hibája.
Tehát mint mondtam Rozina néni férjét keresett. Ha hosszadalmas akarunk lenni, elbeszélhetünk összes kalandjait, de diszert ember lévén hallgatók. Csak még azt akarom megemlíteni, hogy hamarjában férjét nem találván titokban epkedett Cserjés ur után.
Itt aztán méltóztasanak tudomásul venni, hogy én már apró gyerek koromban is foglalkoztam a világeseményekkel. Szerencsém volt, mert most legalább e súlyos viszonyok közt, nem most hanem akkor, mikor ez történt, volt kihez fordulnom.
Meg vagyok róla győződve, hogy kedves olvasóm vagy szép olvasóm, — a ki nem akarja ne vegye magára, — helyemben nem tett volna másként. Én sem tettem tehát másként, hanem egyenesen Rozina néni szobájába futottam.
Megbódogított néniem éppen félretette „al-nokságát” (alhaj, áfogat sat.) és hamisítatlan valóságában állott előm. Egy pillanat alatt haddartam el mondani valót, a másik pillanatban már mindketten robantunk az utcára. Elcsúsztam tudtam, bova futunk, de csakhamar megbizonyosodtam arról is, midőn egy ház előtt álltunk, melynek ajtaján réztáblán e szavak állottak: Bardos Béla, rendőrönök.
Kopogtatás nélkül nyitottunk be és hogy

gezi magái, és meghal, éppen mikor a rendőrök a párbajban elesett Borsai holttestét hozzák.
Ez a rövidre vont meséje ama drámának mely a száz aranyat elnyerte. Szerzője Fenyéri Mór színtársulatunk tehetséges tagja, ki már előbb is fel tűnt volt „A műkedvelők” és különösen „A lovagias kor” című vígjátékaival. Örömmel üdvözljük őt az aratott sikerért, s kívánjuk, hogy a színi irodalom terén annál több előismerés koronázza szorgalmas munkásságát.

A románok szitolódásai.

A román sajtó minden aranyalata fokozott szenvedéllyel bujtog Magyarországot ellen s nyíltan lázadásra hívja föl az itteni románokat. A bukaresti lapok parkolóbség nélkül nagy hűhöt csapnak a brassói, fogarasi, dévai, nagyszobeni és abrúdnányai gyűlések ismert határozataival. Egész terjedelműekben közlik azokat s a leggyűlöletesebb megjegyzéseket csatolnak hozzájuk. Különös figyelmet érdemel, hogy a Bratiano-kormány ismert félhivatalos lapjai, mint például a Telegraphul, Magyarországot csak „Kárpátontúli Romániának” nevezi. A konzervatív Timput legutóbb három igen terjedelmes közleményt hozott Erdély helyzetéről s gyűlöletes egoldalúsággal taglalja az erdélyi viszonyokat a múltban és a jelenben. A cikkek a többiek közt ezeket írja:

Nincs Európában egyetlen nép sem, melynek kevesebb politikai jogai lennének, mint az erdélyi románoknak. A román nép bánuatraméltó, legelőnyösebb és mégis a legürelmesőbb, forradalmi intenzióktól ment, s csak két ízben lázadt fel: 1784-ben a császár tudtával és 1848-ban a dinasztiaért, tehát mindkét esetben, mint a rendek apostola szerepelt. Czikkiró előadja, hogy jelenleg Magyarországon a legir-tózatossabb forradalom (?) dühög: a magyar kormány és társadalom föllázdak a törvény és rend ellen, mert a szentesített törvényeket, melyek a nemzetiségeknek kedveznek, megszegik és megsértik. Mindezeknek folytán czikkiró nézete szerint nincs messze az idő, midőn a románoknak ismét fel kell lázadniuk a törvény és rend védelmére. Ez jogos övédelmi harc lesz, a mely meg fogja szerezni az erdélyi románoknak a múltvilág rokonszenvét. A cikkek így végződik:

„Ilyen helyzetben van Erdély! A mi államférfiaink pedig ezek után maguk itelhettek, nem-e majdnem román belügyi kérdés az, hogy mennél nagyobb propagandát csináljunk testvéreink érdekében itt az országban, valamint a külföldön.”

S z i n h á z.

(rm.) Németh Józsefnek, hirtelen betegsége folytán elmaradt jutalomjátéka tegnapi tartatott meg. Színe került L'Arronge pompás vigjátéka „Aszalai uram leányai”, melyben Németh a páratlan humorral írt Aszalai uramat személyesítette. Nem tudjuk, vajjon sejtette-e a közönség, hogy rendkívül derült estje lesz vagy csupán a jutalmazandó iránt érzett szeretetnek akart kifejezést adni, elég az hozzá, hogy egy két páholy kivételével a színház zsúfolva volt. Tünető tapszínnal fogadta a közönség Némethot, és a zenekarból pompás szorukat nyújtottak neki át. No de egykezett is megérdemelné a közönség tapsait. Dacára betegsége utóhatásának még jobb kedvvel jött szakt, mint rendszeren, és Aszalai uramban oly alakot mutatott be, kinek minden lépése, lett légyen az még oly komoly is, nagyon megcsiklan-

ez mennyire tetszett neki, eléggé mutatta barátságaitan arca, melylyel bennünket fogadott.
Mintán helyet foglaltunk, Rozina néni szókott szöböségével előadta a hajlékunkban szöbössésküvést egy tiszteltemtő férfi ellen. A főnök arca mindinkább elborult, és időnként egyetmást jegyezgetett naplójába, mely előtte feküdt. Aztán halgatásra kérve bennünket megígérte, hogy a szükséges előkészületeket a terv megakadályozására meg fogja tenni.
— Mára, — monda, — nincs szükségem önökre, de hajnali fél négy órakor tessék jelenni a kiszemelt áldozat hajlékában, hol a rablók megérkezéseig én fogom önöket elrejtetni.
Mi tanácsát fogadva távoztunk. Olyan furcsának tetszett előttem, hogy én egy rendőri razzizában résztvegyek.
Egész öröklét volt rám nézve az éjjel. Ami borzasztó csak létezik a világon, azt mind végig álmódtam, dacára annak, hogy a szememet egy pillanatra se hunytam le.
Máskor mindig haragudtam a nőre, ha korán keltett fel, most azonban ha nem lett volna olyan rémitő csunya, szerettem volna agyoncsókolni. Különben egészen hozzá illetem. Sápadt voltam, mint a halál.
Hallgatva mentünk egymás mellett a már derengeni kezdő hajjalpr világitásánál, míg végre az illető hához értünk.
A ház előtt sötét alak járt kelt fel s alá, ki bennünket szönlanul bebocsátott az ajtóba, melyet aztán gyorsan újra behuzott.
Ott álltunk a sötét folyosón, egy lépésnyire so látva, és csak nagy erőlködés árán, miközben Rozina néni háromszor is a nyakamba borult, juthattunk fel az elsőszobába, hol a rendőrfőnök már várt bennünket, és egy másik szobába vezetett. Itt el kellett válnom Rozina néni: engem egy szekrény mögé dugtak, mely oly közel állott a falhoz, hogy lábaim a földet áig értek, és csak úgy függtem a levegőben; az ezután keletkezett mozgás szerint itélve a másik szekrény mellé is dugtak valakit; a szöszögő sohajokról megtudtam, hogy ez a szerel-mes néni,
A főnök ur

dotta az ember nevető idegeit. Szóval nagy közönségnek, mint Némethnek ma igen sikeres estje volt és Krecsányi ur nagyon helyes tette, hogy kedvenceink közül legalább Némethet nem bocsátotta el. Reá nem haragudnánk, ha hatszor egymásután késő is elvonatot.

Napi hírek.

— Tájékoztató. —

Naptár: Csütörtök márcz. 21. Róm. kath. Nagy esztendő. — Prot. Nagy esztendő. — Görög-magyar naptár (márcz. 10.) Kedrat. Izr. (márcz. 13.) Esztendő. Nap kál reggel 6 ó. 0 p. Nyugszik 6 ó. 15 p. Muz eum nyitva áll a főiskolában minden vasárnap 10 órától 12-ig. Városi tanácsülés minden héten hétfőn esztörtökön a városküzán. Thea-estély a Hungaria kávéházban zene mellett minden esztörtökön és szombaton. A terménycsarnok közgyűlése márcz. 26-án sajtó közgyűlésében. István gőzmalom közgyűlése mártin. 26-án a városküzán nagytérmenben. A vörös-kereszt egylet alakuló közgyűlése márcz. 26-án a városküzán nagy termében.

Csángók Debreczenben.

A Bukovinából hazatelepítendő magyarok a napokban fognak városunkon átutazni. Későbbük herceg Odessalchy lesz, ki most Hadikfalván van. A falu határára 40 szál daliás legény lóháton fogadta; éjénzés, örömrivalgás, és pisztolyok durrogása mellett vonult be a faluba, mely ünnepi ruhát öltött. A nép az utcákon volt, a házak kendőkkel rögtönzött lobogókkal voltak feldiszitve. A szegénység örömeinek szerény képe, szerény naiv és öszinte kifejezése. Ezernyi sokaság lepte el az utcát; Tomka lelkész udvarán ember, ember hátán; a lelkesedés, izgalom és megindulás leirhatatlan. Két-három ezer ember is jönné, ha csak rajta állana. A budapesti küldöttek körülveszik. Kérdegetik, rimáknoknak nekik. Odessalchy herceg daliás, rokonszenves alakjára tisztelve néznek, mintegy ujkori Mózesre, aki eljött, hogy a népet az igéret földéire vezesse. Csodás egy mozzalom ez, melyet szültek egy tengő egzisztencia nyomoruságai, táplál a faji öntudat idealizmusa és szinte exaltál egy eddig kétes reménység hirtelen kecségető fordulata. — Városunk derék polgármestere Simonffy Iure ur minden intézkedést fogadta, hogy városunkban barátságos magasztatásban részesítenek. Nem kételkedünk, hogy a közönség is tudni fog testvéreink üdvözlésére, s kitől mi telik, elemöszni, inni valót, szivart, dolmányt sat. viszen ki a vasúthoz, hogy az áutatózó illetőleg hazaköltözö csángó magyarok uti fáradaimait enyhítse. Az átutazás idejét még bizonyosan nem tudhatni, de 3—4 nap múlva fog megtrüfenni. — Fenyéri Mór színtársulatunk tehetésége ifjú tagja, ki a színi irodalom terén is sikert aratott már s csak tegnapielőtt tettetett

Mindaz megtrüfent szót is szöltünk el távoztunk.
Rozina néni jobban viselte ma se árulá el a többiek cséppék győsi hullott néhány.
E perczben a léptek, olykor eg Fel akartam haszajt arra, hogy egy voltam reá képes.
Lázás izgatott el az első lüvés, a a fölül meg voltam Borzasztó dhanem az ajó kilittek a rablók.
Istenem, hisznak. Ennyire nem most a rendőrök ölik Cserjés urat.
Sopankodaso varta meg. Vajjon jeladása volt ez?
Rozina néni ragyogó szeméi ug Most valaki — három, — és met, — gyönyörű Kedves ur Isten soká Szemeimből reftem volna keze rult” helyzetemben hallgattam végig a akkordjait.
Ezeket tartó Megegyent nire, és valószínű. Az ének bef hangjáról megisme meg az iránta érz nyilvánítását.
A főnök ur

Báthory Ilona kisasszony fellépte

Angelo, Pádua zsarnoka,

dráma 5 felv.

Felolós szerkesztő és kiadó lap tulajdonos

Vértesi Arnold.

Főmunkatárs: Karczag Vilmos.

Nylit-tér.

1888-iki

FRISS TÖLTÉSÜ

szolyvai savanyu-víz,

diszesen kiállított üvegekben kapható:

CSANAK JÓZSEF

fűszerkereskedésében.

A BUDAPESTI

Ásvány

VEGYÉSZETI GYÁR

ákácfa utca 35 szám.

ajánl:

!Rovar por!

rögtön megöli a poloskát, balhakat, svábokat vagy bármely rovar, egy csomag 25 deka 50 kr utánvétel mellett.

Rézfényesítő-pá-zta!

vagy réztisztító 10 elegáns pléhdobozban 50 kr utánvétel mellett.

Patkány és egérméreg!

Legjobb és biztosan ható szer ezek teljes kipusztításához, egy doboz 50 kr utánvétel mellett.

Vörös tisztító por!

legfinomabb, 15 csomag csinos kiállításban 50 kr utánvétel mellett.

Fris bécsi méz!

15 csomag, jól elzárva 50 kr utánvétel mellett.

Kereskedők árleengedésében részeselek! Kívánatra árjegyzékek összes készítményeinkről.

Minden régi köhögés ellen

melifájdalmak, sok évi rekedtség, torokbajok s a tüdő nyálkásodása ellen a több orvos által megpróbált

fehér mellszörp

oly gyógyszer, mely még soha sem használtott a legkielejtőbb eredmény előidézésére nélkül. Ezen szörp már az első használatnál fel-tűnőleg jótékonyan hat, sőt a gőresős és hög-hurutnál elősegíti a nyúlós és megrekedő nyál-ka kiköhögését, azonnal enyhíti a gége inger-ékényességét és rövid idő alatt eltávolít mindent ha még oly heves, sőt magát a legveszélyeseb szárazbetegségi köhögést és vérhányást is.

MAYER G. A. W., Bresslauban.

Ara 1 egész üvegnek 3.60, egy fél üvegnek 1.80, egy negyed üvegnek 90 kr.

FOGFÁJÁSOK

bármily neműek, egy pillanat alatt és biztosan eltávolíthatnak az indiai fogkivonat használatá által, mely gyors és biztos hatása által nagy hirnevet vírt ki magának, egyszersmind a leg-job fog- és szájtisztító szer. Egy nagy üveg 1 frt, kisebb 50 kr.

Gróf Beleznay Árpád

fagyás elleni tinkturája mely az ekkorig ismert szerek közt a legjobbnak és leghathatósabbnak bizonyult be, s biz-tos hatása több bizonyítvány által meg van próbálva.

Főraktár Budapest: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerész király utca 12 sz. Ára 1 frt.

Francia folyékony

HAJFESTŐ-SZER

(Chromatique Parisien).

melylyel minden hajat tetszés szerint sötét, bar-na vagy szőkére legfeljebb 10 perccel alatt ál-landóan megfesthetni; mely szernek hatása csaknem annyira ismert már, hogy egyéb ajánló feldícséret nem is igényel. Ára 2 frt. Főraktár: Budapest, TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél, király-utca 12 sz.

ki a Telek pályázaton, midőn a 100 arany jutalmat nyerte el, ma megérkezett városunkba s holnap lép fel először Angelóban. — A szép tehetségtelű ifjú bizonynyal szívesen fog üdvözöl-tetni a debr. közönség részéről, mely többször megérdemelt előismerésben részesítette már.

— Latabár Kálmán színárszatunk e jeles tagja befejezte a budapesti nemzeti színháznál három estére terjedő vendégzereplését.

— Második fellépte Liliomfiában és harmadik fel-lépte a „Proletárok”-ban szintén sikerült s a sajtó ezekről is előismeréssel emlékezik meg. Csaknem bizonyosra vehető, hogy szerződötti fog, ezzel az ifjú művész szerencséje meg lesz alapítva. A mennyire sajnáljuk hogy elvesztjük őt, ép annyira örülünk hogy a megérdemelt sorost éri el, midőn hazánk első műintézetének tagja lesz. Tehetsége van s szorgalommal igye-kezzettel nemcsakára az első közö néheti fel magát. Kívánjuk hogy úgy legyen.

— Panasz küldetett be hozzánk, hogy a mészárosok feltűnő hiányosan mérik ki a húst. Ma a borjúkat áruló székben 125 deka hus helyett 104 dekát adtak. Jó lesz, ha a rendőrség a mészárosokra jobban kiterjeszti figyelmét.

— A nagyerdői fürdő helyiségében már az éterem is megnyitott és annak jó hírben álló bérleje a kitűnő magyaros konyhajáról is mert Papp György ur gondoskodni fog jó ételek és italokról. Úgyanott a szobák fölött is rendel-kezhetni, mit a közönség figyelmébe ajánljuk.

— A Berettyó hid vasszerkezete, mint lapunknak Berettyó-Ujfaluról távirják, az állam-vasutak egy vonatának sebes áthaladása folytán annyira megromlott, hogy a tegnapi vonat már nem mert rajta áthaladni. A közlekedés egyelő-re a vonatok áttolásával történik. A baj, mint tudósítók jelelti, oly mérvű, hogy az egy hirtelen nem lesz elhárítható.

— Az ermeléki ref. egyházmegyében most van a canonszerű visitatio. Ilyenkor min-den egyházat, iskolát meglátogatnak az illető hivatalnokok, kiküldöttek. Diószegen márcz. 15 és 16 ik napjain vizsgálták meg az iskolá-kat, a helybeli presbyterium tagjaival.

— Nagy vásár. Székelyhidon a húsvéti nagy vásár márcz. 21 és 22-én tartatik meg. Első nap baromvásár és a másik napon vegyes árú vására leendő.

— A napkeleti bölcsek esillaga. A esillagászok értesítése szerint ezen, vagy a kö-vetkező évben várhatjuk az egyboltozat meg-jelenését azon esillagnak, mely oly fényes, mint a Sirius, vagy a Venusz. A esillag az u. n. változó fényű esillagok közé tartozik. Logel-ször Tyehd de Brache fedezte föl 1572-ben a „Cassiopeia” esillagzatban. Negyven év múlva e esillag csak tizedrangú esillag fényével bírt, fényt körülbelül minden háromszáz évben nyeri vissza s visszafelé számítva kijö, hogy az a esillag volt az, mely Krisztus születésekor fel-tűnt a „napkeleti bölcseknek.” Helye az égen az 0 óra 18 percz egyenes emelkedés, és 63 1/2 fok északi elhajlás alatt van.

— Gyorsvonat Budapest és Velence között. Mint lapunknak Romából táviratilag je-lenlik, az osztrák déli vasutak közt megál-la podások történtek a két ország közti, egyenes gyorsvonatokkal való közlekedés célszerűbb berendezése s egy Budapest s Velence közt létesítendő egyenes gyorsvonat tárgyában. E megállapodások jóváhagyása végett lettek be-nyújtva az olasz közlekedési miniszteriumnak.

Mindez megtörtént anélkül, hogy csak egy szót is szözlünk volna. Azután a rendőrfőnök eltávozott. Rozina néni „lebegő” helyzetében sokkal jobban viselte magát, mint én. Egy halk hang se árulá el többé jelenlétét. Homlokomon veríté cseppek gyöngyözték alá. Még a kezemre is hullott néhány csepp.

E perczben a hazajó alól megnyit. Halk léptek, olykor egy egy hang hatott hozzám. Fel akartam használni e más által előidézett zajt arra, hogy egy kissé megmozduljak, de nem voltam reá képes. Egészen meg voltam merevedve. Lázias izgatottsággal vártam, mikor dördül el az első lövés, mert hogy vérenek kell folyoia, a fölöt meg voltam győződve.

Borzasztó durranás hangzott, nem a — hanem az ajó kilincsét nyomták meg, és belép-tek a rablók.

Istenem, hisz ezek legalább is tizen van-nak. Ennyire nem számított a rendőrfőnök és most a rendőrök segítségért futnak, addig meg-ölik Cserjés urat. Oh jaj!

Sopánkodásomat gyöngö sip hangja za-varta meg. Vajjon a rablók, vagy a rendőrök jeladása volt ez?

Rozina néninek sűrű pókháló közti elő-ragyogó szemei ugyanezt látszának kérdezni. Most valaki lassan számlál: egy — kettő — három, — és — majd elvesztém eszmélete-met, — gyönyörű korusban felhangzott a dal:

Kedves urunk nevének napja, Isten sokáig élti hagyja!” stb.

Szemeimből forró könnyek törtek elő. Szer-ettem volna kezemet összekulcsolni, de „szor-ult” helyzetemben nem tehettem, csak zokogva halgattam végig a sziverebát üdvözölő dal utolsó akkordjait.

Ezeket tartottam tehát én rablóknak! Megszégyentülve tekintettem át Rozina né-nire, és valószínűleg ő is resám.

Az ének befejeztével előjött a főnök, — hangjáról megismerém, — és meghatva köszöntö meg az iránta érzett szeretetnek így nemű ki-nyilvánítását.

A főnök ur szavai után a rendező mondta

— A ezárnó koronázási köpenye a maga nemében paratlan. Nyers arany talajon domborműben az orosz fekete sas van kivéve, a mely karmai közt Moszkva város czimerét tartja, körülötte pedig Oroszország minden kor-mányzóságának czimere látható. A ezárnó disz-bintója történelmi jelentőségű. Nagy Frigyes ajándékozta Erzsébet ezárnónak. A biató kettős trónt képe, a császári sas és egy briliáns korona dízi. Nyolc drágaköves és aranyo-zott szerszámos ló fogja vonni e diszbiót. A ezárkoronázás napjaul véglegesen május 27-ike tüzeltett ki.

— A kolozsvári gyilkosság tettesei-nek kihallgatása tegnapielőt ért véget a vizs-gáóbírószágnál. A vizsgálat és nyomozás teljesen kiderítte, hogy a Padurán Vasiliika és Lajos Ferencz gyilkolták meg Csekénét, de — bár a tárgyaláson az ügyész mindenesetre halálbü-tötést fog indítványozni — valószínűleg a tette-sek mindegyike csupán nagyobb mérvű bürtönnel fog büntetett, mert ezek, daczára hogy a tettet beismerték, a gyilkosság eszméjének megpendíté-sét kölcsönösen egymásra fogják. A gyilkosság-gal párosult rablás kisérlet is kétségen felült, a menyinyben Lajos Ferencz, előbbi tagadása ellen-lenére, a kihallgatás végeztével beismerte, hogy míg Padurán az áldozatot fojtogatta, addig ő annak fiókjaiban kutatott s az egyikben talált négy ezüst forintot zsebébe is csuszattta.

— Leánykereskedés Brassóban. A brassómezei közigazgatási bizottság legutóbbi ülésén Kenyeres Adolf kir. ügyész érdekes je-lentést olvasott fel, mely szomorú világot vet a székely leányokkal folytatott valóságos keres-keedésre. Vérlázító azon körülmény, hogy „a fiatal leányok Csik és Brassó között mint ok-talan állatok árultanak.” Ennek bizonyosságul felolvasatott az említett tésben egy csikszere-dai lakos levele, melyet ez egy brassói zsidó leánykereskedőnek írt. Hisszük, — írja a „Sz. N.” — hogy e förtelmes rabszolga-kereskedőkre a törvény teljes szigorja fog alkalmaztatni; de azzal még korántsem vétegett eleje annak a megmetyézőző körnek, melyet a Brassóban való szolgálat a székelység erkölcsi életében terjeszt.

A székely leányok valóságos missiót teljesítet-tek Brassóban azért, hogy a szász és román családoknál a gyermekek eltanultak töltik a magyar nyelvet. Mindaddig, míg a hatóság Bras-sóban a kellő figyeletet gyakorolta a cseléd-ek-re, in illo tempore, mikor még eseléd-tör-vény sem létezett: nem lehetett panasz az el-len, hogy a csiki leányok a maguknak meg-szerzendő háztartási ügyesség előnyeieirt is, az „idegbenben szolgálatnak. Azonban ma már azon lejtőre tévedett a szolgálati viszony, melyről a törvénynek kell visszatéríteni mindkét felt: a gazdát egy, mint a cselédet. A „Zweikinder-wirtshaus”-ban nem arra való, hogy az erkölcsöket csiszolja. De azon halatlan botrány mégsem történt meg soha, hogy valóságos piszkos üzre-keedés tárgyai legyenek a székely leányok Bras-sóban.

— A tél Olaszországban. A Rivie-rából nagyon fagyos hírek érkeznek. Ha egy beteg netalántan oda akar na menni, hogy hie-re enyhe, balzsamos levegőjében keresen gyógyulást, kellemetlen csalódás várja. Genu atól Livornóig egyrészt, Montoneig másrészt mindenütt vastag hóréteg borítja a földet s mindenfelé meteszo, fagyos szél zög. A szegény munkások kénsytelenek így embertelen s reájuk nézve teljesen szokatlan időben dolgozni a mezőn. Sajnátságos képet nyújtanak az olasz me-zők. A hóból egy-egy virágzó mandula fa me-red ki, sőt némely helyen már gyümölcsök is

el ékes névnap köszöntőjét. Megismertem a rablóvezért, — a mi Barna uruk volt.

Rozina néni szeméi úgy villogtak ott a másik sarokban, hogy az a gyöngö pókháló csaknem szikrát fogott.

Cserjés József ur reggelire hívta a tisztel-göket és már indulni akartak, midőn az iroda-szolga megszólalt:

— Bocsanatot kérek, Cserjés ur! Még két gratulálni akaró ember van itt, habár egész szerényen félrevonulva is. Mindjárt elővezetem őket.

— Istenem, e szegény! — hangzott a másik oldalról.

E perczben egy kéz ragadott meg, és a kabátom gallériáján fogva a társaság elé tusz-kolt.

— Hat te is köszöntőt akarsz mondani? — kérdék miudnyáján egyszerre.

Már hebegni kezdtem, de a főnök ur fel-emelt és csókjával ha-mozott el.

— Mitán pedig a kis embert nem akar-ták egyedül elengedni, — folytatta az iroda-szolga — azért e nemes hölgy volt oly kegyes és elkísérte őt.

És akkor a másik sarokból már elővonta Eufrozina néni is.

Borzasztó nevetés keletkezett. Magam is alig tudtam a helyzet által rám tukmált komoly-ságot megtartani, midőn megláttam a tetőtől tal-pig pókháló-fátyallal bevont honleányt, kit egy szerre tizen is kezdtek tisztítani.

De Rozina néni hamar feltalálta magát Komikus komolysággal darált el valamit, a mi minden volt, csak felköszöntő nem, aztán meg-fordult és rohant haza.

függének rajta. Mindentitt hó, a völgyekben, a hegyek orman, a mezőkön. Milánóban a hó elbordítása 67,000 lirájába került a városnak; Napolyból havazást jelentenek, Florenzából pedig kemény fagyot. A hó Nizzába is több czeiti-metes magasan borítja a földet.

— Betegségből éldegél. A belligymis-terter valami Grünig Reinhard nevű eszor-szági illetőségű könyvkötőre figyelmezteti ama-gyarországi kórházak igazgatóságait, ki azon kegyelmes megélhetési módban talál gyönyör-ültséget, hogy költött betegségek ürügye alatt az ország kórházaiiban ápolatja magát, mi által a cseh országos alpnak tetemes kárt okoz. A törvényhatóságok utasítottak, hogy ezt a kór-hazi ipar-levagot ismét jelentkezés, esetén le-tartóztatván, szorgos megfigyelés alá vegyék, s ha reá a betegség szinlelés bebizonyul, — hazatoloncozása iraut intézkedjenek.

Husárok:

Megállapitva s bejelentve 1888. márcz. 21-től márcz. 28-ig következök:

46 kr. Rác Györgyné czepléd-utca 2599 sz. alatt.

48 kr. Rác Györgynél csapó-utca 10. Rózsater sz. a. Magyar Gubernál Dedó-utca 125 sz. alatt. Mester utca 1113. sz. alatt.

S végre Szetessy Istvánnál Sz. an. utca 2267 sz. alatt.

Minden többi bejelentett mészárszékek-ben pedig 50 kr.

Debreczen, 1888. márcz. 20-án.

KÖZGAZDASÁG.

Kőbányai sertésüzlet.

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.

— márcz. 20.

A kínálat jó áruban még mindég nagyon csekély, — miért is az árak szilárdak. — Magyar öreg nehéz 57 58—59, — fiatal nehéz 61.50—63 közép 58—60 könnyű 55—57. — Szedett nehéz 58—59, — közép 57—58, — könnyű 56—57. — Romániai bakonyi nehéz — — — — — átmeneti, kö-zép 56—58.50 bakonyi könnyű 55.56 át-menei, eredeti nehéz — átmeneti közép 25.50 54.50 átmeneti — Szerbiai nehéz 60—61 átme-neti, közép 58—59 átmeneti, könnyű 56—58. átmeneti. Hízó 1 éves élősulnyban 4% 51.56 — — — — — 2 éves — — — — — Az árak biz-lalt sertéseknél páronként 45 kl és 4% levo-nással kilogrammonként értendő. Romániai és szerbiai sertéseknél, melyek mint átmenetiek adtak el, a verónék páronként 3 arany forint vám fejében, megtérítetik. Tartós hideg miatt eladókhoz jobban lehet férni, az árak hát-rálnak.

Nagyvárad márcz. 17.

Felhajtatott körülbelül 40.00 darab, többnyire jól tartott jószág. Árak: egy éves 60—70 frt páronként 4 százalék ráadással, öregebb 70—88 frt pánt 4 százalék ráadással. Elősulnyra eladott Nagy-Váradon márszála 50—55 krig 4 százalék levonással, Kőbányára szállitva és ugyanott márszála 56—57 kraért, az árt egy kilogrammra nézve 4 százalék levonással.

Legujabb.

(A „Debreczeni Elenőr” eredeti táviratai.)

Temesvár márcz 21-én. A gyarmat-hai vérengzés ügyében a végtárgyalás ma délelőtt megkezdett.

Páris márcz. 20-án. Bontoux és Fe-des a híres párisi pénztözsérek a tör-vényszék ítélete ellenében a semmitő-székhez fellebeztek.

Kairó márcz. 21. Hírik, hogy Dűf-ferin májusban végkép eltávozik Egy-p-tomból.

Gotha márcz. 21. Wangenheim ál-lami tanácsost egy ember, ki hiába kért nála alkalmazást, agyonlőtte. Mielőtt a tettet elfogták volna, ez öngyilkossá lón.

Konstantinápoly, márcz. 21. A por-ta rundeletét bocsanatot ki, melyben kül-földi kötvények és lottórészvények elá-rusítását Törökországban eltiltja.

VASUT.

Debreczenbe érkezik:

Table with 2 columns: Station and Arrival Time. Budapestről érke. d. e. 3 ó. 45 p. Szatmárról " d. e. 11 ó. 27 p. Kassáról " d. e. 11 ó. 42 p.

Debreczenből indul:

Table with 2 columns: Station and Departure Time. N.-Várad—B.-pest felé érke. d. e. 11 ó. 57 p. Szatmár felé " d. e. 4 ó. 15 p. Kassa felé " d. e. 7 ó. 57 p.

Kiadó lakás.

A várad-utcai „Európa”-hoz czimzett házban

két csinos nagyobb és kisebb utcai lakás olcsó bérletért kiadó.

Bérlet iránt értekezhetni ugyanott a házfelügyelőnél, vagy a tulajdonosnál, Battyányi-utca 2556.)

Valódi és legfinomabb gráci masánszki és táfet almát

ajánl az alulírott a tisztelt közönségnek kilo számra vagy százanként. Bolthelyisége Széchenyi-utca 1740. sz.

Buxbaum S.

Üzlet megnyitás.

Alulírottak tisztelettel tudatják a n. é. közönséggel, hogy

KÉSZ NŐI RUHA

és

fehérnemű raktárakat

A Teleki-utca sarkán levő Tóth István-féle házban (Frohner szállodával szemben.)

a mai napon megnyitották, hol minden szakmába vágó zikkok a legizlésebb kiállításban, a legjutányosabb árakon és pontos kiszolgálattal mellett találhatók.

A n. é. közönség kegyes pártfogását kérve Debreczen, 1883. márcz. 12.

Tisztelettel

Berényi és Társa.

Üzlet megnyitás.

Alulírott tisztelettel tudatja a n. é. közönséggel, hogy

ugy NŐI, mint FÉRFI szabó- és divatárus kellékekben,

valamint mindenféle rövid, szövőárak, fehérneműek, csipkék, szalagok, keztyűk és fűzőkben

dusan felszerelt üzletemet mai napon megnyitottam,

főtér Schaffner-féle házban

(a Hungaria kávéházzal szemben.)

E szakmában a legelső gyári helyeken szerzett tapasztalataim képesítenek mindenben rendkívül olcsó árakat szabhatni, és midőn még legpontosabb kiszolgálást biztosítok, kérem a n. é. közönség kegyes pártfogását. Debreczen, 1883. márczius 21.

Tisztelettel

SCHWARCZ M. L.

Új lábbeli üzlet MEGNYITÁS.

Van szerencsém a t. közönség b. tudomására juttatni, miszerint helyben, a n.-várad-utczán özv. Miskolcziné nsga házában, közvetlen Löfkovits J. általános bazárja mellett egy gazdagon berendezett

női, férfi és gyermek lábbeli üzletet nyitottam.

Árúmat a legelső és legjobb hazai és külföldi gyárakból vásárolván, azok jó minőségéért kezeskedem. Nem kevésbbé eltogadok mindennemű, ugy mérték utáni megrendeléseket is.

Számos éveken át szerzett tapasztalataim és szakmeretemenél fogva bátorkodom remélni, hogy a t. közönség pontos és szolid kiszolgáltatás mellett szives pártfogásába részesítend.

Kiváló tisztelettel

Schwartz Fülöp.

Fontos jelentés.

A rumburgi és sziléziai gyárak raktárjaikat

FOGL E.

CS. K. UDVARI VÁSZONNEMŰ GYÁRA ÁLTAL

Bécs, Máriahilferstrasse Nr. 25.

hites becs-lével megbecsültetvén, 35 százalékkal a gyári áron alul, hogy rövid idő alatt mindent eladhasson, eláru itára szánták. Megrendelések a pénz beküldése vagy utánvét mellett is (50 frton felül bérmentve) teljesítenek, a becsár szerint:

frt. kr.	frt. kr.
Egy tuzat fehér vagy szines férfi ing gallérral vagy a nélkül (nyakkendő-gel megjelölendő fehér papírszalaggal) 15.— 18.— 24.— legfinomabb 30.—	Uri galérok, tejeje 1.20 2.— Uri és női kézelők tejeje 3.— 4.— Nyakkendők, új divat, selyem, dbja 30 kr. 1.— Pamuting vagy nadrág drbja 1.—, 1.50, 2.— Garnúir, szines (2 ágy 1 asztalkendő) 7. 9, 12.—
1 tezt. vászon férfi ing 24.—, 36.— 48.—	1 tezt. fehér vászon zsebkendő 1.50, 2, 2.50 3. 4, 5, legfinomabb 6.—
1 tezt. férfi alsó nadrág 9.—, 12.—, 15.— 18.—	1 tezt. fehér vászon zsebkendő szines szélékkel 3, 4 frt, legfinomabb 5.—
1 tezt. vászon alsónadrág franciaia betéttel, gombokkal 15.—, 18.—, 24.—	1 tezt. fehér batiztkendő szines szélékkel 1, 1.50, 2 frt 3.—
1 tezt. shiring női ing, szina 9—12 frt, himzeti betéttel 15.—, 18.—, 24 frt. legf. 30.—	1 vsg 30 rős szines ágyruha 6, 8, 10.—
1 tezt. vászon, legjobb minőségű 18.—, 21.—	1 drb. 30 rf. házi vászon 6, 7, 8. 10.—
divatosan himezve 30.—, 36.—, 42.—, 48.—	1 drb. 40 rf. gazdasági vászon 10, 12, 15, 18.—
Női nadrág (3 nagyságban) 1 tezt. 10.—, 12.—, 14.—	1 drb. 50—54 rf. rumburgi vagy czerna vászon, legjobb 18, 20, 25 30.—
gázdagon himezve 18.—, 24.—	1 drb. 30 rf. shirting 5, 6, 8, legf. 9.—
Háló vagy pongyola kaptár 1 tezt. 12.—, 15.—, 18.—	1 tezt. vászon törölköző 4, 5, 6, 8.—
elegáusan himezve 24.—, 30.—, 42.—	1 asztalkendő vagy szin. abrosz 1, 1.50, 2, 2.50
Fehér női shirting alsósoknya 1 tezt. 15, 18, 24.—	1 tezt. fehér serviette 3, 4, 5, 6.—
himezve 36.—, 48.—	1 damaszt garnitur (1 abr. 6 serviette) 5, 7, 10.—
Fekete moiré vagy szines sársoknya 2, 3.—	1 drb. 12 lep-dő vagy paplanboriék varrat nélkül 18, 20, 24, 30 36.—
Előkötők, fehér 50.—, 75 kr, 1 frt, himezve, fekete lustréból is 1 frt, 1.50	1 Esernyő, tokkal 2, 3, selyem, legf. 5, 6.—
Barhent kabát, nadrág, szoknya, 1, 1.50, 2.—	
Női háló köntös (mérték: hosszúság és mellbőség) szines cretonból drbja 3. 4. 5.—	
Női harisnyák, feh. vagy tarka tejeje 4, 6, 10.—	
Férfiharisnyák, tejeje 3, 4, 6, legf. frt 8.—	

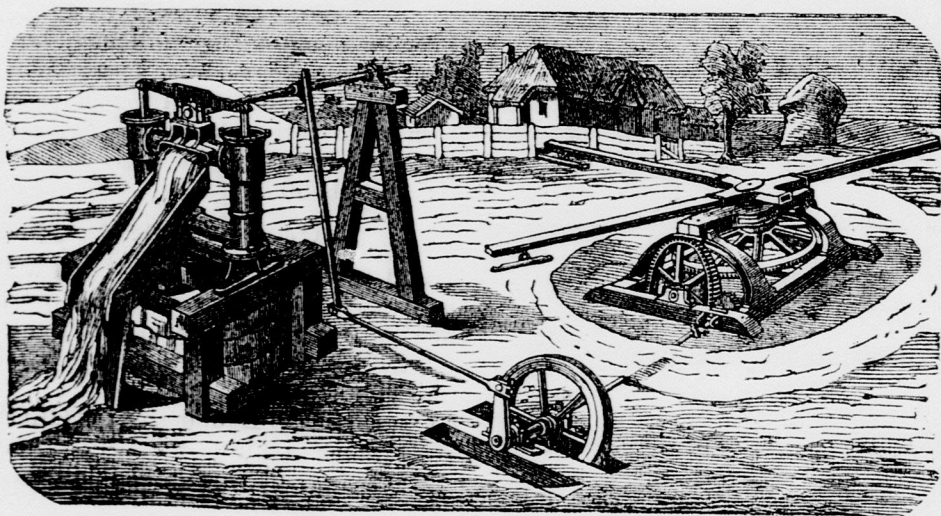
FOGL E.

első cs. k. udvari vászonnemű gyára Bécs, Máriahilferstrasse 25 sz.

Az első magyar gép- és tűzoltószert gyár, harang és ércöntöde.

WALSER FERENCZ

BUDAPEST. ROTTENBILLER-UTCZA 66.

ajánlja gyárának korunk igényeinek megfelelően berendezett vízművi osztályát az ármentesítő tarsiulatok, a megyei és magán mérnök urak gőzmalom- és gyártulajdonosok, a megyei és városi közhatalóságok

és a gazda közönség becses figyelmébe.

A szivattyu-gyár készít

ármentesítő, körfuró, bányaszivattyukat

házi és gazdasági kutakat, vállalkozik

GYAPJUMOSODÁK, VIZEZETÉKEK, GÖZ- és ZUHANY-FÜRDŐK

berendezésére és minden

VIZMŰ MUNKÁLATOKRA.

A gyár készítményeiért telje jótállást vállal.

Kivánatra költségvetések és képes árlapok díjmentesen becsátatnak rendelkezésre.

Debreczen, 1883. Nyomatott a „Debreczeni Ellenőr” könyvnyomdájában. Piacz, SIMONFFY-ház.

Szerkesztőség és kiadó hivatal Piacz. Simonffy-ház a rosházavai szemben

Ide intézendők a lap lemei részét illető minden közlemény, valamint előfizetési pénzek, a más külföldi panaszok, hirdetésmények. Bérment len levelek csak ismétkezektől fogadhatnak

X. évfoly

Ez na (z.) Boesána mellőzhetem hall sig megy már a nodai törvényja daczára ennek, melyet a közönsé vasi.

Az „Egy román igazgató azt teszi, a mi ugyan, hogy t. két ad, de ily es ily előzmények tette még valaha vényjavaslatról élébe és saját tart, melyben látni, de minden meri fel benne rövidlőz őnhitskal szemben fell másokat azért, nyomon elkövet kiténik a privile mertek ti ilyesn vagytok ti? Te kor a középtanc már egy hónap példát a nemzet viseljük maguka tiségek szavát fo len ugyancsak sz izy ir róluk az

„Könyvti sen az oláh la intézni a dolgo oktatásról szóló mti igazgato keltsen. Csapókeinek és pap kérdezni, ép ug episkopatus meg a reformátusok volna legelső törvény h az csakugyan h működni, hogy

A „Debrecze

A HOGY EL

Vértes

— Fiam! fia szemrehányó, tájda Az ifju kom szemeit. Egyszerre hátra lökte székét, nak nyakába boru — Fiam! sz öreg asszony.

S keze, az megdurvult, áldott gatva pihent fia fe gyermek volna az gasztalhatni.

Egyikük sem értették egymást.

— Jó éjt, e az ifju. Igyekezett es tekkel távozott, de rémlett, miutna ta neki látszott ugy

Másnap regg fökelt, Sándor ma hajnalodott, mikor dülőre, a hová cs utána a bérések.

— Már az ig szorgalmas fiu, asszony.

Nem kevésé s ez a büszkesé Hiszen olyan der